

The Plan of Mercy

By Elder James R. Rasband
Of the Seventy

Armonsuunnitelma

Vanhin James R. Rasband
seitsemänkymmenen koorumista

April 2025 general conference

The Lord is merciful and our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Herra on armollinen, ja taivaallisen Isämme pelastussuunnitelma on todellakin armonsuunnitelma.

A Prophet's Invitation

Last April, soon after the joyful news that the Church had acquired the Kirtland Temple, President Russell M. Nelson invited us to study the dedicatory prayer of the Kirtland Temple, recorded in section 109 of the Doctrine and Covenants. The dedicatory prayer, said President Nelson, “is a tutorial about how the temple spiritually empowers you and me to meet the challenges of life in these last days.”

I am sure your study of section 109 yielded insights that blessed you. This evening, I share a couple of things I learned as I followed our prophet's invitation. The peace-giving path down which my study led reminded me that the Lord is merciful and that our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Newly Called Missionaries Serving in the Temple

As you may be aware, “newly called missionaries are encouraged to receive the temple endowment as soon as possible and to attend the temple as often as circumstances allow.” Once endowed, they also “may serve as temple ... workers before they begin missionary service.”

Time in the temple before entering the missionary training center (MTC) can be a wonder-

Profeetan kutsu

Viime huhtikuussa, pian sen jälkeen kun oli kerrottu ilouutinen siitä, että kirkko oli hankkinut Kirtlandin temppelin, presidentti Russell M. Nelson kutsui meitä tutkimaan Kirtlandin temppelin vihkimisrukousta, joka on tallennettu Opin ja liittojen lukuun 109. Presidentti Nelson sanoi, että ”vihkimisrukous opettaa, kuinka temppeli antaa hengellisesti teille ja minulle voimaa kohdata elämän haasteita näinä viimeisinä aikoina”.

Olen varma, että luvun OL 109 tutkiminen on antanut teille oivalluksia, jotka ovat siunanneet teitä. Tänä iltana kerron pari asiaa, jotka olen oppinut, kun olen noudattanut profeettamme kutsua. Rauhaa tuova polku, jota pitkin tutkimukseni kulki, muistutti minua siitä, että Herra on armollinen ja että taivaallisen Isämme pelastussuunnitelma on todellakin armonsuunnitelma.

Vastakutsutut lähetysaarnajat palvelevat temppelissä

Kuten ehkä tiedätte, ”vastakutsuttuja lähetysaarnajia kannustetaan saamaan temppelien daumenttinsa mahdollisimman pian ja käymään temppelissä niin usein kuin olosuhteet sallivat”. Endaumentin saatuaan he myös ”voivat tilanteen mukaan palvella temppelityöntekijöinä ennen kuin he aloittavat lähetystyöpalvelun”.

Aika temppelissä ennen menemistä lähetysaarnajien koulutuskeskukseen voi olla suuren-

ful blessing for new missionaries as they learn more about temple covenants before sharing the blessings of those covenants with the world.

But in studying section 109, I learned that in the temple, God empowers new missionaries—indeed, all of us—in an additional, sacred way. In the dedicatory prayer, given by revelation, the Prophet Joseph Smith prayed that “when thy servants shall go out from thy house ... to bear testimony of thy name,” the “hearts” of “all people” would “be softened”—both the “great ones of the earth” and “all the poor, the needy, and [the] afflicted.” He prayed that “their prejudices may give way before the truth, and thy people may obtain favor in the sight of all; that all the ends of the earth may know that we, thy servants, have heard thy voice, and that thou hast sent us.”

This is a beautiful promise for a newly called missionary—to have prejudices “give way before the truth,” to “obtain favor in the sight of all,” and to have the world know they are sent by the Lord. Each of us surely needs these same blessings. What a blessing it would be to have hearts softened as we interact with neighbors and co-workers. The dedicatory prayer does not explain exactly how our time in the temple will soften others’ hearts, but I am convinced it is bound up with how time in the house of the Lord softens our own hearts by centering us on Jesus Christ and His mercy.

The Lord Answers Joseph Smith’s Plea for Mercy

As I studied the Kirtland dedicatory prayer, I was also struck that Joseph again and again pleaded for mercy—for the members of the Church, for the enemies of the Church, for the leaders of the country, for the nations of the earth. And, very personally, he pleaded with the Lord to remember him and to have mercy upon his beloved Emma and their children.

How must Joseph have felt when, one week later, on Easter Day, April 3, 1836, in the Kirtland Temple, the Savior appeared to him and Oliver Cowdery and, as recorded in section 110 of the Doctrine and Covenants, said, “I have accepted this house, and my name shall be here; and I will manifest myself to my people in mercy in this

moisena siunauksena uusille lähetyssaarnaajille, kun he oppivat lisää temppeliliitoista ennen kuin kertovat niiden liittojen siunauksista maailmalle.

Mutta tutkiessani lukua OL 109 opin, että temppelissä Jumala antaa uusille lähetyssaarnaajille – tosiaankin meille kaikille – voimaa täydentävällä, pyhällä tavalla. Vihkimisrukouksessa, joka annettiin ilmoituksena, profeetta Joseph Smith rukoili, että ”kun palvelijasi lähtevät sinun huoneestasi – – todistamaan sinun nimestäsi”, kaikkien ihmisten sydämet pehmenisivät – sekä maan mahtavien että kaikkien maan köyhien, tarvitsevien ja ahdistettujen. Hän rukoili, että ”heidän ennakkoluulonsa väistyisivät totuuden tieltä ja sinun kansasi saisi suosion kaikkien silmissä; jotta kaikki maan ääret tietäisivät, että me, palvelijasi, olemme kuulleet äänesi ja että sinä olet lähettänyt meidät”.

Tämä on kaunis lupaus vastakutsutuille lähetyssaarnaajille – että ennakkoluulot ”väistyivät totuuden tieltä”, että he ”[saisivat] suosion kaikkien silmissä” ja että maailma tietäisi heidän olevan Herran lähettämiä. Jokainen meistä tarvitsee varmasti näitä samoja siunauksia. Millainen siunaus olisikaan, jos sydämet pehmenisivät, kun olemme tekemisissä naapurien ja työtovereiden kanssa. Vihkimisrukous ei selitä tarkasti, kuinka meidän temppelissä viettämämme aika pehmittää muiden sydämen, mutta olen vakuuttunut siitä, että se liittyy siihen, kuinka Herran huoneessa vietetty aika pehmittää omaa sydäntämme keskittämällä meidät Jeesukseen Kristukseen ja Hänen armoonsa.

Herra vastaa Joseph Smithin armonpyyntöön

Kun tutkin Kirtlandin temppelin vihkimisrukousta, minuun teki vaikutuksen myös se, kuinka Joseph yhä uudelleen anoi armoa – kirkon jäsenille, kirkon vihollisille, kansakunnan johtajille, maan kansakunnille. Ja hyvin henkilökohtaisesti hän anoi Herraa muistamaan hänet sekä osoittamaan armoa hänen rakkaalle Emmalleen ja heidän lapsilleen.

Miltä Josephista on mahtanut tuntua, kun viikkoa myöhemmin, pääsiäispäivänä 3. huhtikuuta 1836, Kirtlandin temppelissä Vapahtaja ilmestyi hänelle ja Oliver Cowderylle ja – kuten on tallennettuna Opin ja liittojen lukuun 110 – sanoi: ”Minä olen hyväksynyt tämän huoneen, ja minun nimeni on oleva täällä; ja minä ilmaisen

house.” This promise of mercy must have had special meaning to Joseph. And as President Nelson taught last April, this promise also “applies to every dedicated temple today.”

Finding Mercy in the House of the Lord

There are so many ways in which we each can find mercy in the house of the Lord. This has been true since the Lord first commanded Israel to build a tabernacle and to place at its center the “mercy seat.” In the temple, we find mercy in the covenants we make. Those covenants, in addition to the baptismal covenant, bind us to the Father and the Son and give us increased access to what President Nelson has taught is “a special kind of love and mercy ... called *hesed*” in Hebrew.

We find mercy in the opportunity to be sealed to our families for eternity. In the temple, we also come to understand with greater clarity that the Creation, the Fall, the Savior’s atoning sacrifice, and our ability to enter again into our Heavenly Father’s presence—indeed, every part of the plan of salvation—are manifestations of mercy. It might be said that the plan of salvation is a plan of happiness precisely because it is a “plan of mercy.”

Seeking Forgiveness Opens the Door to the Holy Ghost

I am grateful for the beautiful promise in section 110 that the Lord will manifest Himself in mercy in His temples. I am also grateful for what it reveals about how the Lord will manifest Himself in mercy whenever we, like Joseph, plead for mercy.

Joseph Smith’s plea for mercy in section 109 was not the first time his pleas for mercy prompted revelation. In the Sacred Grove, young Joseph prayed not just to know which Church was true, but he also said that he “cried unto the Lord for mercy, for there was none else to whom I could go [to] obtain mercy.” Somehow his recognition that he needed mercy that only the Lord could provide helped open the windows of heaven. Three years later the angel Moroni appeared, following what Joseph said was his “prayer and supplication to Almighty God for forgiveness of

itseni kansalleni armollisesti tässä huoneessa.” Tällä armon lupauksella on varmasti ollut erityinen merkitys Josephille. Ja kuten presidentti Nelson opetti viime huhtikuussa, tämä lupaus koskee myös ”jokaistavihittyä temppeliä tänä aikana”.

Koemme armoa Herran huoneessa

On hyvin monia tapoja, joilla kukin meistä voi kokea armoa Herran huoneessa. Näin on ollut siitä lähtien, kun Herra ensimmäisen kerran käski Israelia rakentamaan telttamajan ja asettamaan sen keskelle ”armonistuimen”. Temppelissä koemme armoa liitoissa, joita solmimme. Nuo liitot, kasteenliiton lisäksi, sitovat meidät Isään ja Poikaan ja suovat meidän päästä entistä paremmin osallisiksi siitä, mikä presidentti Nelsonin opetuksen mukaan on erityistä rakkautta ja armoa, jota ”heprean kielellä – – kutsutaan nimellä *hesed*”.

Koemme armoa mahdollisuudessa tulla sinetöidyksi perheeseemme iankaikkisuudeksi. Temppelissä me opimme myös ymmärtämään selvemmin, että luominen, lankeemus, Vapautajan sovitusuhri ja meidän kykymme päästä jälleen taivaallisen Isämme luo – tosiaan pelastussuunnitelman jokainen osa – ovat armon ilmenemisiä. Voidaan sanoa, että pelastussuunnitelma on onnensuunnitelma juuri siksi, että se on ”armonsuunnitelma”.

Anteeksiannon tavoittelemisen avaa oven Pyhälle Hengelle

Olen kiitollinen luvun OL 110 kauniista lupauksesta, että Herra ilmoittaa itsensä armossa temppeleissään. Olen myös kiitollinen siitä, kuinka se tuo esiin sen, miten Herra ilmaisee itsensä armossa aina, kun me Josephin tavoin anomme armoa.

Joseph Smithin armonpyyntö luvussa OL 109 ei ollut ensimmäinen kerta, kun hänen armonpyyntönsä saivat aikaan ilmoituksen. Pyhässä lehdossa nuori Joseph paitsi rukoili tietääkseen, mikä kirkko on tosi, myös sanoi ”[huutaneensa] Herran puoleen anoen armoa, sillä ei ollut ketään muuta, jonka luokse voisin mennä ja saada armoa”. Jollakin tavoin se, että hän ymmärsi tarvitsevänsä armoa, jota vain Herra voisi antaa, auttoi avaamaan taivaan ikkunat. Kolme vuotta myöhemmin enkeli Moroni ilmestyi sen jälkeen kun Joseph oli sanojensa mukaan rukoillut ja anonut

all my sins and follies.”

This pattern of revelation following a plea for mercy is a familiar one in the scriptures. Enos heard the voice of the Lord only after praying for forgiveness. King Lamoni’s father’s conversion begins with his prayer, “I will give away all my sins to know thee.” We may not be blessed with these same dramatic experiences, but for those who sometimes struggle to feel answers to prayer, seeking the Lord’s mercy is one of the most powerful ways to feel the witness of the Holy Ghost.

Pondering God’s Mercy Opens the Door to a Testimony of the Book of Mormon

A similar principle is beautifully taught in Moroni 10:3–5. We often shorthand these verses to teach that through sincere prayer, we can learn whether the Book of Mormon is true. But this shorthand can neglect the important role of mercy. Listen to how Moroni begins his exhortation: “I would exhort you that when ye shall read these things, ... that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.”

Moroni urges us not only to read these things—the records he was about to seal up—but also to ponder in our hearts what the Book of Mormon reveals about “how merciful the Lord hath been unto the children of men.” It is pondering upon the Lord’s mercy that prepares us to “ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true.”

As we ponder on the Book of Mormon, we might ask: Is it really true, as Alma taught, that God’s plan of mercy assures that every person who ever lived on this earth will be resurrected and that they will “be restored to their ... perfect frame”? Is Amulek right—can the Savior’s mercy satisfy all the bitterly real demands of justice that we would otherwise be obligated to pay and instead “[encircle us] in the arms of safety”?

Is it true, as Alma testified, that Christ suffered not only for our sins but for our “pains and afflictions” so that He could “know ... how to succor his people according to their infirmities”? Is the Lord really so merciful, as King Ben-

”kaikkivaltialta Jumalalta anteeksiantoa kaikista synneistäni ja mielettömyyksistäni”.

Tämä ilmoituksen malli, joka seuraa armon pyytämistä, on tuttu pyhistä kirjoituksista. Enos kuuli Herran äänen vasta rukoultuaan anteeksiantoa. Kuningas Lamonin isän kääntymys alkoi rukouksella: ”Minä luovun kaikista synneistäni tunteakseni sinut.” Meitä ei ehkä siunata näillä samoilla dramaattisilla kokemuksilla, mutta niille, joiden on joskus vaikea tuntea saavansa vastauksia rukouksiin, Herran armon tavoitteleminen on yksi voimallisimmista tavoista tuntea Pyhän Hengen todistus.

Jumalan armon pohtiminen avaa oven todistukseen Mormonin kirjasta

Samanlaista periaatetta opetetaan kauniisti jakeissa Moroni 10:3–5. Me lyhennämme usein nämä jakeet opettamaan, että vilpittömän rukouksen kautta me voimme saada tietää, onko Mormonin kirja totta. Mutta tämä lyhentäminen voi jättää huomiotta armon tärkeän roolin. Kuunnelkaa, kuinka Moroni aloittaa kehotuksensa: ”Minä tahtoisin kehottaa teitä näitä asioita lukiessanne – muistamaan, kuinka armollinen Herra on ollut ihmislapsille Aadamin luomisesta aina siihen aikaan asti, kun te saatte nämä asiat, ja pohdiskelemaan sitä sydämessänne.”

Moroni kehottaa meitä paitsi lukemaan nämä asiat – aikakirjat, jotka hän aikoi sinetöidä – myös pohtimaan sydämessämme, mitä Mormonin kirja ilmoittaa siitä, ”kuinka armollinen Herra on ollut ihmislapsille”. Juuri Herran armon pohtiminen valmistaa meitä ”kysymään Jumalalta, iankaikkiselta Isältä, Kristuksen nimessä, eivätkö nämä asiat ole totta”.

Kun pohdimme Mormonin kirjaa, voisimme kysyä: Onko todella totta, kuten Alma opetti, että Jumalan armonsuunnitelma takaa jokaisen tämän maan päällä koskaan eläneen ihmisen nousevan kuolleista ja että heidät ”palautetaan – täydelliseen muotoonsa”? Onko Amulek oikeassa – voiko Vapahtajan armo tyydyttää kaikkioikeuden mukaisuuden katkeran todelliset vaatimukset, jotka me muutoin joutuisimme maksamaan, ja sen sijaan ”sulkee [meidät] turvallisten käsivarsien suojaan”?

Onko totta, kuten Alma todisti, että Kristus kärsi paitsi meidän syntiemme myös meidän kipujemme ja ahdinkojemme vuoksi, jotta Hän ”osaisi – auttaa kansaansa sen heikkouksien mukaisesti”? Onko Herra todella niin armol-

jamin taught, that as a free gift, He atoned “for the sins of those ... who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned”?

Is it true, as Lehi said, that “Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy”? And is it really true, as Abinadi testified, quoting Isaiah, that Jesus Christ was “wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed”?

In sum, is the Father’s plan as taught in the Book of Mormon really this merciful? I testify that it is and that the peace-giving and hopeful teachings of mercy in the Book of Mormon are true.

Still, I imagine that some may be struggling, despite your faithful reading and prayers, to realize Moroni’s promise that Heavenly Father “will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.” I know this struggle because I felt it, many years ago, when my own first couple of reads of the Book of Mormon did not yield an immediate and clear answer to my prayers.

If you are struggling, may I invite you to follow Moroni’s counsel to ponder on the many ways the Book of Mormon teaches “how merciful the Lord hath been [to] the children of men”? Based on my experience, I hope that when you do, the peace of the Holy Ghost can enter your heart and you can know, believe, and feel that the Book of Mormon and the plan of mercy it teaches are true.

I express my gratitude for the Father’s great plan of mercy and for the Savior’s willingness to carry it out. I know that He will manifest Himself in mercy in His holy temple and in every part of our life if we will seek Him. In the name of Jesus Christ, amen.

linen, kuten kuningas Benjamin opetti, että ilmaisena lahjana Hän on sovittanut ”niiden synnit, – – jotka ovat kuolleet tuntematta Jumalan tahtoa heitä kohtaan tai jotka ovat tehneet syntiä tietämättään”?

Onko totta, kuten Lehi sanoi, että ”Aadam lankesi, jotta ihmisiä voisi olla, ja ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo”? Ja onko todella totta, kuten Abinadi todisti Jesajaa lainaten, että Jeesus Kristus ”oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, hän oli runneltu meidän pahojen tekojemme tähden; rangaistus oli hänen päällensä, jotta meillä olisi rauha, ja hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet”?

Yhteenvetona, onko Isän suunnitelma, kuten sitä opetetaan Mormonin kirjassa, todella näin armollinen? Todistan, että näin on ja että Mormonin kirjan rauhaa antavat ja toivoa herättävät opetukset armosta ovat totta.

Arvelen silti, että uskollisesta lukemisestanne ja rukouksistanne huolimatta joidenkuiden saattaa olla vaikea käsittää Moronin lupausta siitä, että taivaallinen Isä ”ilmoittaa niistä teille totuuden Pyhän Hengen voimalla”. Tiedän tämän vaikeuden, koska tunsin sitä monta vuotta sitten, kun Mormonin kirjan pari ensimmäistä lukukertaa eivät tuottaneet välitöntä ja selkeää vastausta rukouksiini.

Jos teillä on vaikeuksia, saanen kutsua teitä noudattamaan Moronin neuvoa pohtia niitä monia tapoja, joilla Mormonin kirja opettaa, ”kuinka armollinen Herra on ollut ihmislapsille”. Oman kokemukseni perusteella toivon, että kun teette niin, Pyhän Hengen rauha voi tulla sydämeenne ja voitte tietää, uskoa ja tuntea, että Mormonin kirja ja sen opettama armonsuunnitelma ovat totta.

Ilmaisen kiitollisuuteni Isän suuresta armonsuunnitelmasta ja Vapahtajan halukkuudesta toteuttaa se. Tiedän, että Hän ilmaisee itsensä armossa pyhässä temppelissään ja elämämme kaikilla osa-alueilla, jos etsimme Häntä. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.